

ПАСТИРИ

1

Накичена с явор и жълта иглика
ти плахо пристъпваш към мен,

в очите ти грее небесния пламък
на светлия пролетен ден.

В гората сребристи звънчета лудеят
и с палава песен звънтят.

Просторът те гали и розови сенки
на твоето чело трептят.

Аз имам колиба ти влез и при мене
от дългия път почини,

и с огнени устни челото ми морно
сред топлия здрач целуни.

12